

**Brev till Sophie Elkan från  
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :  
L 84:1 - 158**

Lagerlöf, Selma,

*HS L 84:1*



National Library  
of Sweden



Känsla: att jag har haft en stark känsla av att höllas för något stort, det som hättat mig stort och varit en stor del av mitt liv. Det som hättat mig stort och varit en stor del av mitt liv.

... att jag har haft en stark känsla av att höllas för något stort, det som hättat mig stort och varit en stor del av mitt liv. Det som hättat mig stort och varit en stor del av mitt liv. ...  
Tänkte att jag hade så gränslös brätt just då för Bräkens skoll, men mitt i  
bräkkan kom den tanken på mig, att jag borde sätta Tola Bräkman i arke-  
te för att jag inte sedan skulle få samvetskonst, jag trodde inte, att jag  
skulle få det, men man kunde ju aldrig veta. Därför bekämpade jag min  
motvilja för henne och bad henne skriva om Fröding, som hon ju  
varit tillsammans med i flera år. Jag sade henne, att det skulle intressera  
men mig på det högsta, att få veta huruvida hon var. Det gick henne  
in på, märkvärdigt nog, men jag avväntade snart, att hon inte skulle  
eller jag tänkte på allmänheten, då hon skrev, utan bara på mig så att  
jag alltid fick lov att visa mig på det högsta intresserat. Då jag var  
i Stockholm stannade före när utrossa i Februari had hon skrivit 200 sidor  
som hon visade mig. Jag blev häpen över att det var så bra och så  
verkligt poetiskt. Fröding, sedan den gör honom, blir en poetisk förete-  
else av högsta rang, som jag inte tar alldeles märta. Jag berömda arbetet,  
människan visade mig utroligt, men hon alltid gjort, men för sådana  
skall sökte jag också mig och nämligen jag kunde. Då jag kom till Falun,  
fick jag emellertid ett brev, därifrån komnade mig, att hon hade märkt, att  
jag inte alls intresserade mig för Fröding, utan nu var det slut med  
hennes arbetet, nu var det slut. <sup>utgå med hänsyn till mig.</sup> Jag hade en starkt känslig känsla  
av bitnad för att vara fri från hela historien, jag vet inte varför  
jag tog upp sådana på nytt, men det gjorde jag. Antingen var det  
när Fröding, som ville det, eller var jag förvånad över att inte  
min diplomati skulle rädda mig för att störa Tola Bräkman. Jag hade  
alltså ett stort intresse av det skrivna stora poetiska värdet. Alltså  
jag skrev fogligt och fick henne verkligen i gång igen. Nu har hon  
närvarit här igen och resten just nu på middagen efter att ha  
läst hela tiderna. Det är nog något märkligt intressant som be-  
skrift, beroende på Fros förmåga av poetiska användningar i sitt  
tal. Han är talrig nästan hela tiden. Det mesta utspelas på  
hospitalet i Uppsala inom fyra väggar i ett nybörst. - Jag tyck-  
ter nog också mycket bättre om henne, sedan jag har läst detta.  
Jag förtär henne bättre än minstorna och har stort medicinska  
med henne. Han har nu, då detta arbete var färdigt blivit  
annanhandan tillräckligt stort och såg en härlig - det sändes